

COMMANDER BYRD POLETETEL NAD JUŽNI TEČAJ

AEROPLAN JE PREMERIL 1600 MILJ TER SE VRNIL POPOLNOMA NEPOŠKODOVAN

Byrdova ekspedicija je imela popoln uspeh. — Byrd se je posluževal aeroplana s tremi motorji, katerega je pilotiral slavn pilot Balchen. — Byrd je edini človek, ki je bil z aeroplanom nad obema tečajema.

"New York Times" poroča, da je commander Richard E. Byrd vprizoril uspešen polet nad Južni tečaj ter se srečno vrnil na svojo postajo Little America.

Polet se je završil brez vsake neizgode.

V zrak se je dvignil v četrtek ob polstirih popoldne, poletel nad Južni tečaj ter se srečno vrnil zatem, ko je premeril vsega skupaj 1600 milj.

Razen Byrda so se nahajali v letalu: slavn pilot Bernt Balchen, radio-telegrafist Harold June in kapitan Ashley C. McKinly, ki je tekom poleta fotografiral pokrajino pod seboj.

Letalo je bilo v neprestani radio zvezi z New York Timesom.

Byrd je vedel, da mora preleteti veliko visoko planoto, ki se ponekod dviga do višine 10,000 čevljev.

Tekom poleta je znašala temperatura 77 stopinj pod ničlo.

Byrd je edini človek, ki je bil z letalom nad Severnim in nad Južnim tečajem.

Nad Severni tečaj je poletel meseca maja leta 1926 s Špicbergov z letalom "Josephine Ford". Za razdaljo 1600 milj je tedaj potreboval petnajst ur in pol. Bil je prvi, ki je poletel nad severni tečaj in edini, ki je bil nad Severnim tečajem v letalu, težjem kot zrak.

Byrd je preletel tudi Atlantik. Dne 29. junija leta 1927 se je dvignil z Roosevelt letalnega polja ter pristal na obali Francije.

Tudi tedaj ga je spremljal Norvežan Bernt Balchen, ki je sedaj pilotiral njegov aeroplan nad Južni tečaj.

Pred Byrdom sta bila na Južnem tečaju dva raziskovalca, in sicer Roald Amundsen, ki je došel na najbolj južno točko naše zemlje dne 14. decembra 1911 in Anglež Robert F. Scott, ki je došel tja par dni kasneje.

Oba sta potovala peš oziroma na saneh.

Byrd je sprejel nebroj čestitk iz vseh delov sveta. Eden prvih mu je čestital predsednik Hoover.

UNIVERZA V ATENAH JE ZAPRTA

Vlada je odredila, da se pet dni ne smejo vršiti nikakršna predavanja. — Demonstranti so napravili veliko škodo.

ATENE, Grška, 29. novembra. — Atensko vseučilišče je bilo danes zatvoreno za dobo petih dni. To je nekakšna kazenska odredba proti zadnjim dijaškim izgredom. Policija je večer razpršila veliko skupino dijakov, ki so skušali predložiti ministrskemu predsedniku zahteve, ki se tičejo gotovih reform.

Tekom demonstracij so študentje uničili precej opreme v vseučilišču ter obmetavali policijo z različnimi predmeti. Vlada je izjavila, da bodo kolovodje dijaškega gibanja kaznovani, da pa bo razmišljala o zahtevah dijakov.

MEHIŠKI VSTAŠKI POVELJNIK NI BIL PRIJET

CANANEA, Sonora, 29. nov. — Prejšnji revolucionarji, ki so izjavili, da so bili štabni častniki generala Roberta Cruz, vstaškega kavalerijskega načelnika tekom vstaje v zadnji pomladi, so zanikali poročila iz Navajoa, Sonora, da je bil general Cruz ujet. Rekli so, da se ga videli v gorah južne Sonore pred šestindesetimi urami.

SAMOMOR JAPONSKEGA POSŁANIK

TOKIO, Japonska, 29. nov. — Sada Saburi, japonski poslanik na Kitajskem in prejšnji japonski pooblaščenec v Washingtonu, je izvršil samomor večer zgodaj jutraj v Mijansita, modernem gorskem letovšču, pet in štirideset milj južno-zapadno od Tokija. Sada Saburi je bil eden najbolj odličnih in najbolj splošno izurjenih mož v japonski diplomatski službi. Rojen je bil v Tokiju leta 1879.

WASHINGTON SE ZAENKRAT NE BO VMEŠAVAL

Ameriška vlada se ne bo udeležila mednarodne intervencije na Kitajskem. — Kitajska na j bi sama odločevala o svojih zadevah.

WASHINGTON, D. C., 29. nov. — Vlada Združenih držav je pričakovala z velikim zanimanjem, kakšen uspeh bo imela poslanica, katero je poslala Moskvi Kitajska ter navedla pogoje za uravnavo sporov rusko-kitajskega spora.

Medtem pa je bila zadržana vsa nadaljnja akcija glede odloka drugih sil, da je treba končati vojno v Mandžuriji.

Vse prizadete sile čakajo, kaj bo odgovorila Rusija na kitajsko poslanico.

Če bi Rusija zavrnila kitajske predloge, bi s tem jasno dokazala, da hoče na vsak način vojno s Kitajsko.

Ameriški državni departament je naprosil Anglijo, Japonsko, Francijo, Italijo in Nemčijo, naj mu svetujejo, kako bi se dalo združeno nastopiti v kitajsko-ruskem sporu.

Iz Londona je prišlo poročilo, da se je poslanik Dawes dolgo posvetoval z zunanjim ministrom Hendersonom in da je nato poslal dolgo poročilo v Washington.

Vlada v Washingtonu je mnenja, da bi se dalo Kitajski in Rusiji priliko, naj sami uravnata medsebojne difference, predno bi se vmešala kaka druga velesila.

Tako nankinska kot moskovska vlada sta namreč podpisali Kelloggovo protivojno pogodbo. Ko so se pa Kitajci polastili ruske istočne železnice, je državni tajnik Stimson takoj opozoril obe sili na obilgacije, katere sta prevzeli na temelju mirovnega dogovora.

Kitajska vlada je popolnoma omalovaževala napore mandžurske provincijalne vlade, da se dogovori z Rusi.

DOKTORJA SO POVALJALI V SMOLI IN PERJU

Tega barbarskega dejanja je bil obdolžen sin bivega ministr. predsednika Brit. Columbij.

PENTICTON, D. C., 29. novembra. Danes so obdolžili Charlesa Olivera sina prejšnjega provincijalnega ministrskega predsednika, da je namazal s smolo ter povaljal v perju dr. Latimerja, ki je svoječasno stanoval v Brandonu.

Dr. Latimer je prišel sinoči na policijsko postajo, namazan s smolo in obdan s perjem.

Izjavil je, da so ga telefonično pozvali v urad. Pozivu se je odzval ter se odpravil na pot. Ko je odklepal vrata svojega urada, ga je nekdo pobil na tla, nakar sta pristopila dva nadaljna moška ter ga vrgla v avtomobil. Charlesa Oliverja je baje po glasu spoznal.

Neki policist je videl drvečo karo ter oddal nanjo strel, pa je ni zadel.

Odvedli so ga, kakš dve milj v stran od tukaj ter ga do nagega slekli. Nato so ga polili s smolo ter ga povaljali v perju.

Napadalec so se odpejli, zdravnik se je pa odpravil tak, kakoršen je bil, na policijsko postajo.

Mlad Oliver tajni vsako krivdo. Izpuščen je bil pod varščino petsto dolarjev.

TEŽKA KAZEN ZA CRNCA

SOMERSET, Ky., 29. novembra. Porota, ki je sodila Ivana Hunterja, črnca, ki je ubil policista Massingala tekom nekega zganjarskega pogona dne 1. novembra, je danes odločila, naj bo črnc zavrž vse svoje življenje brez upanja na pomilostitev.

Te sicer ni postavno določeno in pravorek je vsled tega povzročil precej pozornosti, ker hočejo ljudje videti, kakšen učinek bo imelo to.

POVRATEK VOJNIH ŽRTEV V DOMOVINO

V newyorško pristanišče so prevedli trupla petinšedemdesetih ameriških vojakov, ki so padli v Rusiji tekom ameriške intervencije.

V domovino so prevedli trupla ohih ameriških vojakov, ki so padli v Rusiji tekom svetovne vojne.

Trupla so deset let počivala v ruskih tundrah, pokriti z ledom. Odkopali so jih ter jih odvedli proti Ameriki.

Žrtve so bile sprejete z vsemi vojaškimi častmi. Dovedel jih je v New York parnik "Roosevelt".

V newyorškem pristanišču so obdali parnik razni ameriški rušilci ter občinski člani, na katerem so es nahajali zastopniki vojaških in civilnih oblasti.

MORILEC OBŠOJEN NA SMRT

BEAUMONT, Texas, 29. nov. — Danes je bil obsojen na smrt Luther Bervick, ki je priznal, da je umoril 21-letnega Williama Byrda in Miss Belle Crowe v Port Arthurju, Texas.

Bervick je tekom obravnave izjavil, da je ustrčil Byrda zato, ker je bil blazno ljubosumen nanj. Deklice pa ni umoril, ampak se je sama smrtno ponesrečila.

850 ROMUNSKIH KOMUNISTOV ARETIRANIH

KIŠENEV, Romunska, 29. nov. Karih 850 oseb je bilo večer aretiranih tukaj, potem ko se je policija poslužila strelnega orožja, da zatire demonstracije besarabskih komunistov. Čeprav so policisti navidez streljali direktno v množice so vendar trdile oblasti, da ni bilo nikakih smrtnih slučajev.

ROMANJE NA "ČUDODELNI" GROB

Slika nam kaže pogled na pokopališče v Malden, Mass., kjer se nahaja grob Rev. Patrick Fovera. Dosti bolnikov, ki so molili na grobu, je baje ozdravelo. Grob je obiskalo na stotine oseb iz vseh krajev dežele.

DORAN IMA JAKO DOBRO POMOČNICO

Narodnemu prohibicijskemu komisarju pomaga žena vršiti težavno službo. — Sestavlja navodila za jedi in pijače, ki ne vsebujejo alkohola pa so "ravno tako dobre".

WASHINGTON, D. C., 29. nov. — Prohibicijski komisar James M. Doran ima jako dobro pomočnico v osebi svoje žene, ki mu pomaga vršiti težko službo. Ona je ravnateljica departmeta za nealkoholne živilske proizvode v Women Christian Temperance Union.

Mrs. Doran je izjavila: — Midva skupaj rešujemo probleme, ki se tičejo uspešnega izvedenja prohibicije.

Doran in njegova žena se odločno zavzemata za vzgojni program, ki naj bi podprl suhaško postavbo. Mrs. Doran je izjavila: — Prohibicija je vzela ameriškega narodu alkoholno pijačo, zato je naša dolžnost, da mu damo nekaj boljše kot tisto, kar mu je bilo odvzeto.

Objavila je razne recepte za paje in nealkoholne pijače, katere bodo pa Amerikanci najbrž sprejeli z veliko rezervno.

Mrs. Doran se je pričela aktivno udeleževati v prohibicijskem delu pred štirimi leti.

GOZDNI POŽIGI

GRANTS PASS, Oregon, 29. nov. Rekord, ki se nahaja v rokah gozdarskega urada Združenih držav, kaže, da je bilo devetnajst zadnjih požarov v Siskiyou narodnem lesu podtaknjenih. Več teh požarov je dajala renčarjem velike težkoče, a dva, ki sta bila zasledena ob mejni črti med Oregonom in Californijo, sta bila uspešno zadušena. Shumate gozdarsko tabarišče v Port-Oxford okraju je sedaj v nevarnosti uničenja in poročila od tam pravijo, da beže družine iz njih koč s svojo osebno lastnino, ki je v nevarnosti.

ORTIZ RUBIO BO OBISKAL AMERIKO

Novi mehiški predsednik bo pričetkom prihodnjega tedna odpotoval proti Združenim državam.

MEXICO CITY, Mehika, 29. nov. Novoizvoljeni mehiški predsednik Pasqual Ortiz Rubio bo najbrž še v soboto zapustil mehiško glavno mesto, da obišče Združene države.

Novoizvoljeni mehiški predsednik se bo podal naravnost v Rochester, Minn., kjer se bo zdravil na kliniki slavnega ameriškega zdravnika dr. Mayo nekako en mesec.

Iz Rochesterja bo odšel v New York, iz New Yorka pa v Washington, kjer bo obiskal predsednika Hooverja.

Mehiški kongres je sprejel poročilo volilne komisije ter izjavil, da je izvoljen Ortiz Rubio, kandidat revolucionarne stranke, predsednikom mehiške republike.

Njegov nasprotnik Vasconcelos je dobil razmeroma le malo glasov. Porazen je bil tudi tretji kandidat general Pedra Triana, ki je dobil vsega skupaj le 23,000 glasov.

Predno je bilo odprto zasodanje, se je završilo nekaj nemirov na galerijah poslanske zbornice.

NOV ČUBANSKI POSŁANIK V LIZBONI

LIZBONA, Portugalska, 28. nov. General Loynaz de Castillo, novi čubanski poslanik na Portugalskem, je predložil predsedniku Carmonu večer svoje poverilne listine. Predsednik Carmona je v svojem odgovoru izražal svoje občudovanje in prijateljstvo portugalskega naroda do Cube.

POPRAVEK.

Številka Glas Naroda z dne 25. novembra je nepravilna; mora se glasiati štev. 277; 26. novembra štev. 278; 27. novembra štev. 279; 29. novembra štev. 280.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo			v Italijo		
Din.	800	\$ 9.30	Lir	100	\$ 8.75
"	1,000	\$ 12.40	"	200	\$ 11.30
"	2,500	\$ 45.75	"	800	\$ 16.80
"	5,000	\$ 90.50	"	500	\$ 27.40
"	10,000	\$ 180.00	"	1000	\$ 54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opazujemo, da smo vsled sporazuma s našim vezam v starem kraju v stanu snižati pristojbino za taka izplačila od 5% na 3%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30.— 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedene, bodim v dinarjih lirah ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEN DO TREN TEDNEH
NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER 24
PRISTOJLINO 75c.

SAKSER STATE BANK

35 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0860

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
316 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedeli in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne objejujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 316 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3878

ZASTARELE POSTAVE

Sodnik Frederick E. Crane, član newyorškega državnega prizivnega sodišča, je imel pred brooklynsko zbornico pravnih znanih govor.

Govor je bil jako na mestu, ker so ob tej priliki sprejemali v zbornico nove mlade člane.

Ni bil pa namenjen le mladim, pač pa tudi starim sodnikom, državnim pravnikom in odvetnikom.

Sodnik je poudarjal, da se ne smejo preveč zanašati na modrost, ki je vsebovana v sodniških knjigah in spisih, oziroma z drugimi besedami rečeno, da se ne smejo preveč držati črke postave.

Izjavil je, da so se danes v veljavi postave, ki so bile izdane pred sto ali več leti, pa popolnoma nič ne odgovarjajo današnjim razmeram.

Sodnik Crane jih sicer ni navedel imenoma, najbrže je pa mislil na takozvane "višnjeve" postave, ki so bile ustvarjene oziroma sprejete za generacijo, katera je živela v povsem drugačnih razmerah kakor pa današnji rod.

Izza onega časa je svet strahovito napredoval, ljudsko razpoloženje je postalo liberalno, in razmere so se skoro popolnoma predrugačile.

Navzlic temu se pa pristojnim oblastim ni zdelo vredno oziroma potrebno, da bi revidirale naš zakonik ter ga očistile vseh preostankov puritanske in ozkosrčne dobe.

Mimogrede naj bo omenjeno, da zakonik ne delajo nikake posebne časti tudi nekatere postave in določbe, ki so bile sprejete v novjšem času.

Tičeje se prohibicije oziroma izvajanja prohibicijske pisave.

Sodnik Crane je prav povedal, ko je rekel, da si nekateri prizadevajo spraviti vse naše družabno in narodno življenje v soglasje s postavami prejšnjih stoletij.

V državi New York je naprimer postava, ki določa, da avtomobil ne sme voziti okoli vogala z večjo naglico kakor pa na konj.

Določbe glede vožnje z avtomobili se ne prestopajo menjajo, toda ta določba je še vedno ostala.

Istotako je tudi po drugih državah.

V državi Virginia je naprimer 165 določb, državnih in občinskih, ki določajo, kako mora iti človek preko ulice.

V Kansasu je postava, ki se tiče uničevanja koblice, dasi je to delo že zdavnaj prevzela vlada.

V Los Angeles je bila šele pred kratkim odpravljena postava, ki je prepovedovala konduktorjem cestne železnice sreljati zajce.

Najbrž je v Los Angelesu in po drugih mestih na tisoče in tisoče ljudi, ki še nikdar niso videli živega zajca.

Državne zakonodaje nas vsako leto osrečujejo s stotinami novih postav.

Boljšje bi bilo stare postave nekoliko revidirati ter jih prilagoditi duhu in zahtevam modernega časa.

USODA SRCA IN MOŽGAN RADIČA

11. novembra je konkurzni upravitelj hrvatske seljačke Zadrugne banke dr. Milan Radošević izročil listom pismo, ki ga je 8. novembra poslal gospe Mariji Radič in v katerem pravi med drugim naslednje:

"Povodom popisa konkurzne mase Hrvatske seljačke zadrugne banke v Zagrebu je naša komisija v črni blagajni kovčeg, zavrt v belo platno in shranjen v spodnjem predalu. Prisotni uslužbenici banke so izjavili, da se v tem kovčegu nahajajo možgani in srce pokojnega Stjepana Radiča. Da bi ne kršili plete napram pokojniku, sem izpustil iz popisa omenjeni kovčeg in konkurzni komisar mi je naročil, naj ta kovčeg kratkim potom izročim rodbini. Ako je resnica, da so to ostanke pokojnega Stjepana Radiča, upam, da jih boste Vi, gospa, prevzeli, ako pa gre za kako pomo-

to, Vas prosim, da me v roku treh dni o tem obvestite, da moram dati kovčeg komisijonelno odpreti."

Dr. Radošević je glede na to pismo izjavil, da ni dobil nobenega odgovora od gospe Marije Radič, temveč da mu je samo telefonično dr. Vlado Maček, da bo danes prišel po "ono". Danes so tudi novinarji posetili Hrvatsko seljačko zadrugno banko, kjer je bil odprt kovčeg. V njem je bila steklenica, v kateri so bili v alkoholu vloženi človeški možgani in človeško srce. Nameščenci banke so potrdili, da so to posmrtni ostanke Stjepana Radiča. Ob 10. dopoldne je prišel v prostore banke dr. Vladimir Maček, ki je prevzel steklenico ter izdal upravitelju konkurzne mase dr. Radoševiću pismo potrdilo, da je prevzel možgane in srce pokojnega Stjepana Radiča.

Umor policijskega direktorja v Trstu.

TRST, 12. novembra.

Umor tržaškega policijskega ravnatelja dr. Sebastiana Schillacija razburja vse mesto. Zadeva se komentira tem živahnije, ker morilec Nikolaj Saliola trdovratno molči in so ga komaj pripravili, da je dal preiskovalci oblasti svoje točne osebne podatke. Saliola je še vedno skrajno razburjen ter neprestano vzdihuje: "mamma mia, kaj sem vendar napravil!" Uradna agencija je izdala kratko poročilo o umoru, povdarjajoč, da za sedaj zaradi izredne razburjenosti storila ni mogoče izvesti ničesar o motivih, ki so ga vodili pri krvavem dejanju.

Iz izpovedb policijskih uradnikov, ki so se mudili ob času zločina v predstavi ravnatelja Schillacija, je policija rekonstruirala potek krvavega dejanja, ni pa še mogla nikakor razjasniti poudara in motivov zanj. V ponedeljek ob 12.30 se je javil podkomisar Saliola, ki je bil pridelen policiji v Sežani kot poveljnik tako zvanega "letečega odreda", pri tajniku policijskega ravnatelja dr. Locastra ter ga vprašal, da-li lahko govori z ravnateljem Schillacijem. V tem trenutku je Schillaci pozvonil slugi in mu naročil, da naj mu prinese neki akt. Ko se je sluga vrnil iz sobe, sta odšla z dr. Locastra v arhiv. Saliola pa je porabil priliko in je skozi priprta vrata smuknil v sobo svojega šefa ter zaprl vrata za seboj.

Kmalu nato sta se vrnila v predstavo dr. Locastra in tajnik Astolfi, ki je šel iz Schillacijev sobe dva zamolka udarca, kakor da bi kdo vrgele po tleh dve poleni. Oprezno je odprl vrata v sobo svojega šefa, kjer je zagledal Schillacija sedčega pri svoji mizi. Saliola pa je stal pred njim in ga napol zakrival. Tajnik Astolfi je nato pomiril dr. Locastra, češ da ni nič. Oba sta se vrnila k svojem delu. Medtem pa je sluga prinesel zahtevani akt in zagledal v sobi ravnatelja že popolnoma spremenjen položaj. Schillaci je slonel na mizi in iz senca mu je kapala kri. Saliola pa je stal pred njim, streljal v svojo žrtev in neprestano ponavljal: "Kaj sem storil!" Revolver je ležal na tleh poleg pisalne mize. Sluga je zavpil na pomoč, toda pomoči več ni bilo, kajti ravnatelj Schillaci je bil že izdihnil, kar je ugotovili takoj nato tudi policijski zdravnik. Razen smrtnih ran na desnem senu je zdravnik odkril še drugo na prsih, ki je bila tudi smrtna, ker je krogla predrila srce.

Kakor izgleda, je Saliola točno meril na svojo žrtev, ki se je sklanjala nad spisi in ni niti opazila, kaj snuje njegov podrejeni organ. Morilec je bil nedavno premeščen iz Turina v Sežano, kjer pa svoje službe očitno ni vršil v popolno zadovoljstvo Schillacija, kajti prejemal je dan za dnem opazke in očitke ter je zaradi tega imel oditi zopet na novo službeno mesto.

COSULICH LINE OTVORI NEW-YORŠKI URAD.

Danes je bilo objavljeno, da bo Cosulich Line, koje glavni sedež je v Trstu, Italija, otvorila dne 1. januarja 1930 svoj lastni urad v New Yorku za potniško in tovorno službo v Severni Ameriki.

Urad bo v White Hall Building, 17 Battery Place, kjer se nahaja sedaj Messrs. Phelps Brothers Co., sedanjí generalni agentje.

Generalni upravitelj bo kapitan Giuseppe Cosulich, upravitelj tovarne službe bo Mr. C. W. Lowack, potniški upravitelj bo pa Mr. Harold J. Feistel.

Cosulich Line je s pridruženimi družbami največja italijanska parobrodna kompanija. Ima 105 oceanških parnikov, potniških in tovornih, ki imajo vsega skupaj 500.000 ton. Njeni najbolj znani parniki so: Saturnia, Vulcania, Presidente Wilson, Martha Washington, Belvedere in Atlanta.

KJE SE NAHAJA ADELA DUPPEL? Njen prejšnji naslov je bil: 324 W. 35. Street, New York City. Kdor ve za njen naslov, naj mi ga sporoči, ali naj mi ga pošlje po pošti. — Josie Kovacic, c/o Fr. Faulich, 1498 Greene Ave., Brooklyn, N. Y. (3x 30&23)

NOVA POT DO SRCA

Berlinski listi so poročali, da je tamšnjemu kirurgu dr. Frossmannu uspel senzacionalni poskus z novim srčnim potopilom. Skozi žilne lastne roke je uvedel mehko gumasto cev, dolgo 65 cm, v lastno srce, ne da bi bil poseben kakšnih kvarnih posledic za njegovo zdravje. Začetkom je čutil samo nekaj vročine v bližnji ključnici, v splošnem pa je bil toliko močan, da je opravil čisto mirno precejšnjo pot od operacijske dvorane do rentgenske stanice, kjer je zasledoval gibanje potopila v srcu. Po isti poti je čev spet izvlekel.

Dr. Frossmann meni, da ima njegova metoda velik pomen za terapijo srca in da je na vsak način priporočljivejša od operativnih postopkov skozi prsni koš in srčne mišice.

Slov. - Amerikanski KOLEDAR za leto 1930 JE IZŠEL

V petek in soboto ga bomo odposlali onim, ki so ga že naročili.

Uprava "Glas Naroda"

PRETEP NA ODRU MED PRESTAVO

Iz Frankfurta ob Menu poročajo o nenavadni predstavi, ki se je vršila v tamošnjem novem gledališču. Igralca, ki sta predstavljala dva sovražna si tekmeča in ki se morata tudi dejansko spopasti, sta se v svojo vlogo tako zelo vživela, da sta znatno prekorajila mejo, ki jima jo je predpisal avtor. Svoje sovražstvo sta prenesla na oder in Moritz F. je tako krepko sunil med oči svojega partnerja Fritz D., da se je ta kar opotekal. Ko pa se je zavedel, je opasal Morica s pasjim bičem preko obraza, kar je bilo sicer v smislu besedila, vendar bi iz razumljivih razlogov ne smelo biti tako močno realistično. Udarce z bičem je Moric poplašal s tem, da je pograbil zaboj, ki predstavlja na odru stol, ter ga treščil v glavo svojemu tovaršu. Občinstvo je bilo ob tem živahnem prizoru sprva iznenadeno, kasneje pa je deloma odobravalo temperamentno igranje, deloma pa je začelo sikati. Režiser je moral spustiti zagrinjalo, boj pa se je na odru še nadaljeval, kajti bilo je čuti votel ropot, kakor da sta oba igralca pograbila za zaboj in si jih treskala v glavo. Po končanem boju je gledališki zdravnik obvezal igralca, ki je dobil zaboj v glavo, nakar se je igra nadaljevala in zaključila natančno v mejah, ki jih je predpisal avtor igre. Na koncu sta oba temperamentna igralca žela tak avplavz, karšnega še nista bila deležna kdajkoli prej.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH-SLOVENE READER)

Stane samo \$2.—

Narokite ga pri KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 15 Street New York City

Dopisi.

Brackenridge, Pa.

To mesto ni veliko, pa vseeno se je delalo vsak dan, sedaj je pa večina ljudi brez dela. Upam pa, da bov kratkem kaj boljše. Zaenkrat vseeno ne svetujem nikomur sem hoditi za delom.

Poročal bi kaj več, pa sem preveč žalosten, ker moj najboljši prijatelj odhaja v stari kraj. Obenem se priporočam Petru Zgegi, da bi nas še naprej kratkočasil v svoji koloni v tem dolgih zimskih večerih.

Anton Gasperšič.

Chicago, Ill.

Prosim, da mi odmerite malo prostora v vašem listu, da malo opišem, kako se imamo v Chicagu.

Delavskih razmer ne bom opisovala. Rečem samo toliko, da tako slabo kot je sedaj v Chicagu, že dolgo ni bilo. Dalodajalci kar trumoma ljudi odslovijo, in zelo veliko tavnro so že zaprli za nedolžen čas. Kdaj bi kaj boljše, se ne ve.

Hočem pa opisati zelo žalosten slučaj, ki se je zgodil tu v naši okolici, sicer ne pri slovenski ampak pri nemški družini.

Zadnje poletje je chicasko časopisje pisalo kako so Italijani dvakrat spejli v klet, kjer so imeli svoj klub. Ena izmed teh dveh je bila Theresa Nathan, 16 let stara hčerka zelo dobre katoliške družine, ki živi tu na Howe St. Deklica je šla tisto nedeljo zvečer okoli sedme ure na otisk h par blokov oddaljenim sorodnikom. Za njo pride avto s par fanti in eno deklico. Z deklico ki je bila s fanti, sta se še izole poznali. Ona jo je začela klicati, naj k njim prisede, da jo peljejo, kamor namerava iti. In res so jo pogovorili, da je šla v avto, ti so pa šli z avtom okoli po mestu in parku, dokler niso prišli do beznice, kjer so se zganjali. Tam so jih zvalili notri, češ, da imajo tam svoj klub, da naj gredo pogledat samo za kratak čas. Seveda so jih kmalu pregovorili, da sta jim sledili. Notri je bilo okoli dvanajst samih Italijanov, ki so deklico zlorabili. Nato so prinesli Theresa Nathan na cesto in jo tam nezvestno pustili, dokler je niso našli ljudje, da so jo spravili k zavesti in poklicali policijo. Pozneje so jo policaji prinesli domov. Mati se je tako prestrašila, da je začela kar upiti in jokati, da je ni bilo utolažiti.

Takoj potem so vse tiste Italijane polovili, ki so še sedaj zaprti in še vedno čakajo sodbe.

Na Mrs. Nathan, ki je bila tako skrbna in dobra mati svoji družini, je ta žalost vedno bolj in bolj nanjo vplivala. Vedno je jokala in tarnala, da kako ji je hudo za svojo hčer, katero je vedno tako skrbno čuvala in jo želela ohraniti kot dobro dekle. Vedno je tarnala, da jo je sram iti na cesto, misleč, da jo vsi sosedje gledajo. Vselej, ko je bilo deklica klicano k obravnavi, jo je mati spremljala in se je vsaki-krat, ko je prišla domov, tresla kot šiba. Nekoč je celo padla v nezavest, ko je prišla do obravnave, tako da so jo zdravniki še komaj spravili k zavesti. Ampak njena žalost je bila močnejša kot ona, in je ni mogla prenesti. Tako je zadnji petek, t. j. 22. t. m. zopet v nezavest padla ob 4. popoldne in ob 7. uri zvečer je izdihnila svojo blago dušo. Ona je tako ljubila svoje otroke, da tega udarca ni mogla pre-

RADA BI IZVEDELA za svoje tri brate. RUŽIČ ANDREJ se nahaja v okolici Pittsburgh, Pa. FRANK v West Virginia, JOE v CANTON, Ohio. Prosim, da se v kratkem oglašijo svoji sestri, radi spriča očeta v starem kraju. Jelena Percic, Box 276, Bessemer, Pa., Lawrence County. (3x 30&23)

IŠČE SE rojaka FRANK NAGODE, doma iz Stare Vrhnice. Išcem ga spodaj podpisani zaradi važne stvari iz starega kraja. Gre se za njegovo korist. Prosim rojake in rojakinje, kateri kaj ve o njem, ali pa če sam čita ta oglaš, naj se zglašijo prejkomogoče. John Grom, 1016 Jackson Street, North Chicago, Ill. (3x30&23)

RAD BI IZVEDEL za naslov FRANK KOBE, doma iz vasi Težka voda pri Novem mestu. Nahaja se v Združenih državah že nad 30 let in bival je v državi Penna. Kdor kaj ve o njem, naj mi poroča, ali naj se sam javi — Joe Berkopec, Box 424, Kirkland Lake, Ont., Canada. (2x 29&0)

MAI OGLASI imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Prepričajte se!

Peter Zgaga

Na odru je nastopal copernik ter razkazoval radovednemu občinstvu cudovite in strahovite kunsti.

Za zaključno dejanje je pa privedel na oder lepega mladega dekleta in rekel:

— Poglejte jo! Le dobro si jo ogledajte. Kajti nikdar več je ne boste videli. Rokus-pokus bom napravil, pa bo izginila zvedavo.

V tretji klopi je sedel s svojo sitno in godrnjavo ženo dragi rojak, ki je bil nekoliko preveč v kozarec pogledal, predno je šel copernika gledat.

Prestava se mu ni zdelala nič posebnega, le zadnje copernikove besede so napravile nanj poseben vtis.

— Holt! — je vzkliknil in dvignil roko. — Stapa! Prav rad dam dva dolarja, če moreš začeti.

— Kako začeti? — ga je vprašal copernik zvedavo.

— Mojo staro pokličil na oder, in glej, da bo res izginila, dekleta pa k meni pošli.

Neki časopis je pisal pred Zahvalnim dnem:

— Družina, sestojeca iz petih oseb, si lahko privošči na Zahvalni dan dobro kosilo za \$2.50.

Te se lahko reče, še lažje zapise, v praksi je pa nekoliko drugače.

Članek je v gotovem čiru silčen tisti francoski aristokratiji, ki je vzkliknila, ko je lačna ljudska množica demonstrirala po ulicah in prosila kruha:

— Kruha hočejo? Ja, kruha res ni. Vedo, da ga ni, pa ga hočejo imeti. Pa naj potico jedo, kakor jo jem jaz, mogoče jim bo potica istotako teknila.

Ford je rekel predsedniku Hooverju:

— Ne, jaz ne bom znižal plač. Ena nasprotov, plače bom zvišal svojim delavcem.

In časopisje je začelo pisati o velikem ljudskem in delavskem dobroniku Fordu iz Dearborn, Mich.

Ferd drži besedo. Res jim zvišuje plače. Pa ne vsem, le nekaterim in sicer za štirideset centov na dan.

Tega priboljška so deležni le tisti, ki se posebno ženejo in producirajo poleg dosedanjega dela najmanj za petkrat štirideset centov več.

Stiri petine ostanejo v Fordovi malhi, ene petine je pa garač deležen.

— Plača bo zvišana le tistim delavcem — je rečeno v poročilu, — katere bodo fermari priporočili.

Dokler ne bo formari sigurni, da ne bo spravil v tej ali oni obliki najmanj polovice tega povišanja v svoj žep, ne bo nikogar priporočil.

Sicer pa — čitajte članek o Fordu v Slovensko Amerikanskem Koledarju za leto 1930.

Zemlja je najbrž zato ženskega spola, ker nihče natančno ne ve, in najbrž tudi nikdar vedel ne bo, koliko je stara.

O nekem poljskem Židu poročajo, da se je strašno jezil. Pa veste, na koga se je jezil? Na samega Mojzesa je stresal svojo jezo.

Neprestano je preklinjal in mrmljal:

— O, ti presneti Mojzes ti. O ti presneti Mojzes! Zakaj je vendar nas Jude odvlekel iz Egipta? Zakaj nas ni v Egiptu pustil? Če bi bili v Egiptu, bi služili angleške funt-sterlinge, dočim se moramo tukaj na Poljskem zadovoljiti z umazanimi poljskimi markami.

Sodnik je rekel priči: — Torej vi trdite, da ste natančno videli, kako sta nasprotnika popadla vsak po en stol in sta se začela klestiti.

— Da, tako je bilo, gospod sodnik.

— Zakaj niste mirili?

— Saj sem hotel miriti in sem gledal, kje bi bil kak stol, pa ni bilo nobenega več na razpolago.

Ženska jeza je huda kazen božja. In pred žensko jezo si je poljski dragi rojak pod posteljo zavetja.

Ker je bila precej obilna in široka, ni mogla za njim, ampak ga je le z metlo drezala in kričala:

— Tak pojdi no ven, tak pridi no ven.

— Nak — je odvrnil mošček samozvestno, — pa že ne grem.

— Zakaj ne? Zakaj ne?

— Zato ne, — je odvrnil junaško — ker ti hočem dokazati, da sem jaz gospodar v hiši.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BR. GRIM:

TRIJE BRATJE

Nekoč je živel mož, ki je imel tri sinove. Bogat ni bil, vse, kar je imel, je bila majhna hišica, v kateri je stanoval. Mnogokrat si je bil glavno, kaj naj stori, da bodo sinovi po njegovi smrti zadovoljni, zakaj vsak izmed njih je hotel imeti hišico. Seveda bi bilo najboljšje, da bi bil hišico prodal in denar razdelil na tri dele, a tega ni hotel storiti, ker jo je bil podedoval po svojih pradedih. Teda pa se je nečesa domislil; poklical je sinove v sobo in velel:

"Poslušajte, dragi sinovi! Pojdite v širni svet in naučite se kakoga plemenitega rokodelstva. Čez tri leta se spet vrnite domov in kdor izmed vas mi bo znal dokazati, da je postal pravi mojster v svoji stroki, tistemu bom zapustil hišo!"

Sinovi so bili zadovoljni; najstarejši je odločil, da postane brivec, drugi da bo kovač in najmlajši, da bo sabljač. Se tisti dan so se odpravili v širni svet. Imeli so srečo; vsak izmed njih je našel, do brega mojstra in po treh letih je bil vsak bručen. Kovaču se je posvetilo, da je smel podkovati kralju konja, in mislil si je: "Meni bo dal oče hišo!" Brivec, ki je imel same odlične stranke, je tudi z gotovostjo računal, da bo hiša njegova. Sabljač je skupil marsikateri udarec, a vendar ni izgubil poguma: "Če se bom bal udarcev, ne bo hiša nikoli moja!"

Tako so minula leta in sinovi so se vrnili v očetovo hišo. Premišljevali so, kako naj mu pokažejo svojo umetnost. Po obedu so sedeli z njim na vrtu za mizo in se posvetovali, kako naj store, da bo mogel oče pravico razsoditi, komu bo zapustil hišo. Teda pa je po polju pridrvel zajec in brivec je zaklical:

"Glej, glej, prav nate sem čakal!"

Hito je vzel mlo in škodelico in

zdirjal za zajcem. Med letanjem je namazal zajcu lica in mu mojstrsko obril brke, ne da bi ga ranil. "To mi ugaja," je rekel oče: "če se brata ne bosta še bolje izkazala, tedaj je hiša tvoja!"

Čez nekaj trenutkov se je pripeljal po cesti gospodski voz, pred katerega sta bila vprezna dva iskra vranca. "Nu, oče, zdaj boste videli, kaj znam!" je dejal kovač in stekel za vozom. Kmalu ga je dohitel, odtrgal enemu vrancu kopita in jih v nekaj minutah spet pribil.

"Vrlo dečko si!" je dejal oče. "Res ne vem, kateremu naj dam hišo!" Teda pa je začelo deževati in oče je vstal, da bi šel pod streho. Najmlajši sin ga je potegnil za ro-

kav in dejal: "Dajte, oče, da vam tudi jaz pokažem, česa sem se naučil!" Izril je meč in ga tako spretno suknil nad očetovo glavo, da ni padla nanjo niti kapljica dežja. In ko je začelo močnejše deževati, je sabljač dedalje hitreje vihtel svoj meč nad očetovo glavo in — oče je ostal popolnoma suh. To mu je tako ugajalo, da je zeklical:

"To je bilo mojstrsko delo, dragi sinko! Tebi zapustim hišo!" Starejša brata se zaradi tega nista hudovala. In ker so bratje ljubili in spoštovali drug drugega, so ostali skupaj v očetovi hiši in vsak izmed njih je pridno delal od zore do mraka. Tako so živeli v bogastvu do konca svojih dni.

Novo razbojništvo glavarja Uzunova.

Sofijski listi priobčujejo senzacionalne podatke o razbojniškem napadu zloglasnega tolovaja Uzunova na potniški vlak v okolici Berkovice. Razbojnik so izpotali 40 potnikov, Uzunov je spravil moške potnike v bližnjo čuvajnico, žene pa je v vlaku pustil na miru.

List "Praznične veste" trdi z zvezi s tem napadom na vlak, da Uzunov ni izpotal potnikov, temveč da jih je le prisilil, da so poslušali v čuvajnici njegov nagovor, v katerem jih je v imenu vseh revolucionarjev pozival k skupni borbi zoper sedanjo vlado. "Sedem let se že borimo," je zaključil Uzunov "za svoje ljudi in se bomo borili do smrti, da dosežemo svoje cilje."

Ostali listi ne priobčujejo govora, pač pa objavljajo vsebino pisma, ki jih je Uzunov poslal vladi, prebivalstvu in uredništvu "Utra". "Govore, da je Uzunov poslal pismo tudi bolgarskemu kralju Borisu, ki pa ga oblast inso odprle. Pismo vladi se glasi:

"Tirani, vi ste ubili 30.000 kmetov in našega voditelja. Vi želite ubiti tudi zemljoradniški savez. A tu ne boste uspehi. Mi, ki smo učenci Boteva in Levskega, se bomo borili do uresničenja svojih ciljev. Vi ste ubili več dobrih Bolgarov, kakor so jih Turki v 500 letih bolgarske sužnosti. Ubili ste našega učitelja, ali niste mogli zatreti naših idealov. Narod si bo sam postavil svojega voditelja". Pismo je podpisal Uzunov, kot "učencec Stambolijskega". Pismo nosi datum 9. novembra t. l.

V pismu na prebivalstvo apelira Uzunov na vse dobre Bolgare in sploh na vse one, ki ljubijo Bolgarsko, predvsem pa na opozicijonalce, svetujoč jim, da nadaljujejo borbo proti vladi.

V pismu na uredništvo "Utra" protestira Uzunov proti poročilu tega lista, da bi bil on s svojimi tovariši izpotal potnike pri Slomenu.

Nekateri listi zatrjujejo, da je razbojnik Uzunov s svojo tolpo pobegnil preko meje. Uradno poroči-

lo o razbojniškem napadu Uzunova pa trdi, da so orožniki in policija za petami Uzunova in njegove tolpe. Po poročilih nekih listov so od delki orožništva že obkolili razbojniško tolpo.

2 MILJONA LJUDI UMRLO

OD GLADU

Iz Pekinga poročajo, da je v kitajski pokrajini Šensi v zadnjih starih mesecih umrlo 2.100.000 oseb, poleg tega pa je 1.300.000 oseb tako bolnih, da je računati z njihovo smrtjo. Položaj je postal tem slabši, ker je pritisnil hud mrz. Ameriški misijoni so se obrnili do predsednika Hooverja, da bi uvedel akcijo za pomoč stradalajočemu kitajskemu ljudstvu, kajti sami vsega ne zmorejo.

LETOS BO DOSTI ŠAMPANJCA

Kakor poročajo iz Pariza, je vinska trta v Champagni letos dobro obrodila, bolje nego v kateremkoli drugem letu po vojni. Lansko leto sicer ni bilo dosti slabše, vendar je pretilo, da se bodo cene šampanjcev radi slabih letin prejšnjih let dvignile. Ta nevarnost je zdaj odstranjena, tem bolj ker je pričakovati, da bo tudi prihodnja letina izborna. Že večkrat so namreč opazili, da se dobre letine vračajo periodično in obsegajo vsakokrat po tri leta. Zadnjič je bilo to v letih 1919 — 1921.

Velik STENSKI ZEMLJEVID CELEGA SVETA

sestoječ iz šestih zemljevidov, s potrebnimi pojasnili, sezname držav, mest, rek, gora itd.

Brez dobrega zemljevida ne morete zasledovati dogodkov, ki se vrše po svetu.

CENA \$1.

GLAS NARODA
216 W. 18 STREET
NEW YORK

Lov za dvema zločincema.

Radovljica, 9. novembra. V radovljiškem okraju zadnja leta, odkar je pobegnil nevarni vlomilec in ubijalec Ankerst, ki sedaj premišljuje svoje grehe v avstrijskih zaporih, ni bilo slišati o kakih presebnih hudodelstvih. Zadnji čas pa po vseh gostilnih zopet slišati, da je bilo sinoči tukaj, pred sinočnim tam vlijeno in pokradeno in sicer povsod zelo spretno. Celo o poskušnem ropu pripovedujejo. Napaden je bil neki, od večernega vlaka iz Otoč prihajajoči potnik.

Precej bogat plen so pred 14 dnevi odnesli tatovi v Podnartu. Vlomili so v novo poslopje lesnega industrije Antona Pogačnika in v gostilniške prostore Javorja. Pri Pogačniku so zlezli v pritličje se nahajajočo pisarno skozi gornji del okna, takozvani prezevalnik. Iz pisarne so poskušali odpreti v gostilno vodeča vrata z vitrihom, kar pa jim ni uspelo, ker je bil na nenasprotni strani v ključavnici ključ. Pa so na spretan način napravili v vratih, sestavljenih iz majhnih javorjevih deščic, odprtino in nato odprli vrata v gostilniško sobo. Odnesli so za kakih 5000 Din tabačnih izdelkov, vseh klobukov in nekoliko ponošeno suknjo. Dober plen so odnesli tudi pri Javorju. Po oditih čevljev v biatu pod oknom je bilo soditi na dva vlomilca, ki naj bi se po velikosti razlikovala kakor Pat in Patachon. Ljudje pa se bajes tudi videli v okolici Podnarta tiste dni dva taka postopeča. Vlomljeno je bilo tudi v okolških vaseh. V noči od srede na četrtek je bil izvršen vlom v prodajalno v Zabnici, kjer tudi tatovi niso odšli praznih rok, in pa v postajno poslopje istotam Sledovi so bili slišni onim v Podnartu.

Orožništvo na vsem Gorenjskem se je trudilo, da izsledijo zločince, ki so v zadnjem času vznemirjali prebivalstvo. Posebno marljivo so bili orožniki iz Kroke, v čijem rajonu se je dogodilo največ vlomov. Neprestano so bili v službi kljub izredno neugodnemu vremenu. Posred si jih videl. Največjo pozornost pa so posvečali seveda državnim cestim.

Ko sta v četrtek popoldne čakala ob cesti pod Ljubim pri Podnartu kropsarka orožnika, sta prišla mimo dva mlajša možakarja: kakor Pat in Patachon. Orožnika sta stopila na cesto in ju pobarala, kam in odkod. Popolnoma sta kaj hladnokrvno odgovorila, da gresta iz Kranja v Radovljico. Orožnika pa nista bila s tem odgovorom zadovoljni in sta želela videti tudi kake izkaznice. Na odgovor obeh tujcev, da jih nimata, se je prvi orožnik dotaknil žepa večjega popotnika s pripombo: "Mogoče pa le imate kak papir v žepu, da se bližje spoznamo!"

To je bilo za možakarja usodno. Orožnik je otipal — samokres. "Roke kviskul!" je zadel poziv. Možaka sta dvignila roke in orožnik je izvelkel z žepa preplašenega tujca revolver sistema "Buldog". Aretacija. Možaka sta mirno šla pred orožnikom preko samskega mostu v Otočah do železniškega prehoda pred Makteljevo gostilno.

V trenutku, ko sta zločince stopila na železniško progo, je manjši, ki je malo pred tem izjavil orožnikom, da je trgovski potnik Žirovnik, rojen v Britovo pri Kranju, vrgel od sebe prazno aktovko in skočil v grmičevje rastoče ob pro-

gi. Ko je lezel skozi plot, je obvisel med smrečjem njegov nov dežni plašč, ki ga je Žirovnik nabrž neke ukrade!

Iznenadnje ročnikov je izbral tudi pajdaš, ki trdi, da se piše Ponikvar, ter stekel v drugi smeri proti postaji Otoče. Došli sta orožnika hitela za Žirovnikom, so sledili Ponikvarju mizarji, ki so med tem prišli iz bližnje Makteljeve delavnice. Pričela se je divja gonja. Neki čevljar je zagnal v bežečega Ponikvarja sveženj kopt in ga precej dobro pogodil. Ko je Ponikvar zapadil na postaji ljudi, je zavil čez otoško polje proti Savi. Tam so ga dohiteli delavci. Videc, da ga hočejo prijeti, je pograbil debela kamenje in hotel planiti na zasledovalce. Ti so se trenutno razbežali, posebno, ko jim je grozil, da jih bo postrelil. Ko pa je Ponikvar zavil proti samskemu mostu so mu delavci zopet sledili na primerno razdaljo in zagnali huronski krik. Vse je slišalo brakadi na lisico, ki se je braki boje prijeti.

Baš takrat, ko je šla divja gonja za begunom preko samskega mosta, je neki okolški lovec strejal na divjačino v goščavi, v neposredni bližini mesta. Ponikvar je tedaj nekliclo postal, uverjen, da je nanj streljal orožnik. Lovec, ki je iz divjega krika povzel za kaj gre, je stekel proti Ponikvarju in ga dohitel pred Pogačnikovo gostilno na Posavcu. Tam sta mu med tem zastavila pot posestnik Kvač in pa cestar z dolgo cestno grebilo. Iznenadani Ponikvar se je očitno zbal orožja in odložil debelo kamenje, s katerim se je prvotno nameraval braniti.

Vsi spehani so prihiteli na lice mesta tudi ostali zasledovalci, nekateri oboroženi z močnimi palicami. Koncem konca so Ponikvarja prisilili, da je sedel pred Kvačovo hišo. Parkrat je sicer se poskušil, da bi se rešil, enkrat je segel po puški, drugič po čestarijevi greblji, a nazadnje je moral odnehati. Kmalu dospeli orožnik je beguna uklenil. Iz previdnosti, posebno, ker je Ponikvar grozil, da se celo povezan ne boji orožnika, da ga lahko vrže v Savo, če ga hoče, je orožnik uporabil se drugo, daljšo verigo in ga skrbno tiral v Podnart. Spotoma se mu je pridružil še drugi orožnik: ki se je med tem povrnil z brezuspešno zasledovanjem za Žirovnikom.

Ko so Ponikvarja prignali v Podnart je Ciril Pogačnik spoznal na njem svojo zimsko suknjo, ki mu je bila pred stiriinajstimi dnevi ukradena. Ponikvar je seveda iz ukradene suknje izrezal monogram in trdi, da je suknjo kupil v Ljubljani, na starini, česar mu kajpak nihče ne verjame.

Tako je na prav čuden način prišel v roke pravice opasen zločinski tip. Ni dvoma, da se bo v kratkem tudi njegov pajdaš znašel na varnem in gorenjsko prebivalstvo bo zapet enkrat rešena nočnih obiskov:

BREZPLAČNI POUK.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele naučiti angleški in hočejo postati državljani Združenih držav. Oglasite se za pojasnila in ljudski šoli št. 27, East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12., soba št. 308, ali pa v ponedeljek v sredo ob 3. do 5., soba 413.

Od medvedje kože do kožuha.

Po izložbah krznarjev in elegantnih modnih trgovin igra kožušina v tem času prevladujočo vlogo in modni okus se poskušajo nadniti, da bi nji vtisnil svoj pečat. Seveda pa sili ljudi baš visoka cena kožuševine, da se ne ozirajo v današnje prilike tako natančno na modne zahteve in bolj nego pri drugih delih oblačila velja tu naložiti, da nosi vsakdo to, kar ima.

Kožuh kot oblačilo je sicer tako star kakor človeška obleka sploh.

Že v ledeni dobi se je človek oblačil v živalske kože. Človek v kamnenu dobi jih je pred rabo že strojil. Da, v dobi bronze, je postal kožuh celo že moda in so ga smatrali kat nujno potrebno dopolnilo k ostali obleki vsakega odličnejšega človeka. Stari Germani so bili glede krzna, ki so ga nosili, že zelo izbirčni in čeprav jim v domačih gozdovih ni manjkalo primerenih živali, vendar so dajali prednost dragocenim kožuhom iz poznajših ruskih dežel. S primerno bavno proceduro so znali celo prirediti imitacije kož prekomorskih živali, kakor poroča Tacitus. Rimljani so smatrali nošnjo krzna za barbarsko navado, kar jih pa ni cviralo, da bi ne izdajali ogromnih vsot za uvoz germanskega krzna. V zgodnjem srednjem veku so nosili kožuhe najprvo samo odličnjaki in nika francoska modna novost je bila ta, da so jih barvali rdeče. Pozneje se je kožuševina udomačila v nižjih slojih v takšni meri, da so ji začele cene strahotno naraščati.

Karel Veliki je bil leta 808 prisiljen diktirati krznu maksimalne cene — menda je bilo prvič v človeški zgodovini, da se je zgodilo nekaj taksnega.

Nadaljna stoletja so prinašala čim dalje bolj in dragocenejša krznarske modne kreacije, ki niso po drznosti zamisleka prav nič zastajale za današnjimi. Posebno znamenita so bila na pr. kožuševina nista oblačila ruskih in poljskih velikašev. Takrat so si ti pac z lahkočito omisljali takšna oblačila, saj je stala najdragocenejša živalska koža iz Sibirie komaj en — žepni nož. Rusija in Skandinavski sta bili glavni deželi za izvoz kož in marsikatero mesto, kakor na pr. Hamburg in Lipsko, je postalo veliko in bogato.

V času empira in pozneje je moda kožuševino precej zanemarjala. Izmisli si je samo dolgo, ozko boč, ki pa je kmalu izginila. Šele proti koncu prejšnjega stoletja je postala kožuševina v vseh oblikah in svrha predmet neprestanih modnih sprememb, ki jih še danes ni konec, baš danes ne. Neinogoče je naštet vse te evolucije in revolucije, ki jih je doživela kožuševina v tem razmeroma kratkem času spreminjanja, dopolnjevanja, ponavljanja in novega stvarjanja kaj kmalu konec.

V nekoliko letih je dandanes takšnih sprememb več nego prej v celih tisočletjih. In ni videti, da bi bilo treba spreminjanja, dopolnjevanja, ponavljanja in novega stvarjanja kaj kmalu konec.

NAZNANILO in ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjam sorodnikom, znancem in prijateljem: da je umrl moj mož

John Kaplar

Dne 21. septembra je delal še ves dan, zvečer je pa rekel: "Ja se ne počuti dobro. Ker ni naslednjega dne vstal kot ponavadi, smo si gledali, kaj je z njim. Lezal je nepremično. Poklicani zdravnik je konstatiral smrt."

Pokočnik je bil zvest član društva sv. Alojzija št. 36 J.S.K.J. v Conemaugh. Pa. Pogreb se je vršil dne 25. septembra popoldne po katoliškem obredu. To je bil prvi pogreb pri novoustanovljen slovenski fari sv. Terezije v Johnstown, Pa.

Pokočnik je bil star 67 let, doma iz škocijanske fars v Dolenjskem. V Ameriki je bival 35 let. Zapustil mamo, sedem otrok in brata.

Hvala vsem prijateljem, ki so ga obiskali, ko je ležal na mrtvaškem odru, hvala odhodu društva sv. Alojzija za vso pomoč in za darovani venec, hvala Fathru Miklavčiču za lep govor ter vsem, ki so se udeležili pogreba, darovali venec in dali na razpolago svoje avtomobile za pogreb na pokopališče sv. Roka.

Zalujoči ostali:

MARY KAPLAR, soproga
JOHN, FRANK, TONY, JOE, LOUIS, sinovi,
MARY, JOSEPHINE, hčeri,
MARKO, brat v Coloradi.

Conemaugh, Pa.

NAZNANILO in ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je nemila smrt vzela iz naše srede mojim otrokom skrbno mater meni pa ljubljenno soprogo

Ano Tratar

Umrila je v sredo 20. novembra ob 2. uri zjutraj v moji navzočnosti v Memorial bolnišnici po operaciji slepica. Kljub najboljši postrežbi in zdravniški pomoči ji ni bilo mogoče rešiti življenja. V bolnici je bila 9 dni.

Rojena je bila leta 1903 v Rakovniku pri St. Rupertu na Dolenjskem, Jugoslavija, kjer zapušta mater Alojzijo Kalčič ter štiri sestre in tri brate.

Tu v Ameriki zapušta, mene zalujočega soproga in tri male otroke in sicer Pavel Jr. 7. Marion 6. in Ana 3 leta.

Pogrešamo jo nepopolno. Mali otroci vprašujejo za mamo, ker ne zavedajo se še britke izgube drage matere.

Pokočnik je bila članica Slovenskega Samostojnega društva v Waukegan, katero se je udeležilo pogreba korporativno z društveno zastavo.

Pogreb se je vršil v soboto dne 23. novembra dopoldne iz hiše žalosti v cerkev Mater Božje in od tam na Ascension pokopališče kjer je bila pokopana v pripravljenem družinskem prostoru.

Zahvaljujem se tem polnim vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izraze sožalja, ko so jo pokopili, ter za na krsto položene vence in cvetlice.

Mr. Joe Polansek in družina. Mr. in Mrs. Joe Bevic iz Chicago. Mr. Frank Opeka in družina. Mr. in Mrs. Frank Poglayen. Mr. in Mrs. Andro Prosen. Miss Leona Vogel. Mr. in Mrs. Anton Oblak. Mr. in Mrs. M. Novak. Mr. in Mrs. A. Ilc. Mr. Anton Keržič in družina. Slov. Samostojnemu društvu. Mr. in Mrs. C. E. Kiefer. Mr. Tom. Kennedy in Mr. A. Faldkaner. Obenem se zahvalim tudi prijateljem iz Chicago, Ill. ki so se potrudili priti k pogrebu pokojne, ter vsem tujak, ki so dali pri pogrebu svoje avtomobile na razpolago.

Zalujoči ostali:

PAVEL TRATAR, soproga
PAVEL JR., MARION in ANA, otroci.
Waukegan, Ill., 25. novembra 1929.

Božična nakazila

ZA VAŠE

sorodnike v domovini.

Priporočamo Vam, da nam Vašo letošnjo denarno pošiljatev naročite čim prej, in sicer iz dveh razlogov:

PRVIC: želimo, da se denar izplača prejemnikom vsaj en teden pred prazniki. To je mogoče le tedaj, če nam naročite nakazilo še pred koncem novembra.

DRUGIC: želimo Vam računati dinarje še po naši sedanji ceni. Pred kratkim se je začela nakupna cena dinarjev nekoliko dvigati ter je mogoče, da bomo primorani povišati tudi svojo prodajno ceno. Sicer se pa nadamo, da bomo lahko ostali pri sedanjih cenah dokler nismo večino božičnih nakazil oddali.

KER SMO NAJBOLJE PRIPRAVLJENI ZA TOČNO IZVRŠEVANJE VAŠIH NAROČIL, VAS PROSIMO, DA ISTA POŠLJATE NA

SAKSER STATE BANK

82 Cortland Street

New York, N. Y.

MAŠČEVALNA LJUBEZEN

Französischer Roman von Georges Ohnet.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

DRUGI DEL.

Šesto poglavje.

V majhni zeleni trati, ki je obilvana od sinjega valovja šumečega mora, vstran od deželne ceste, ki vodi v La Condamine, se nahaja "lorberjeva vila". Na vrtu, ki se stopnjuje vleče do morja, varujejo mil-moze in tamarinde pred solničnimi žarki.

V majhnem rondelu sredi peska, je preživljala Anina čitajoč ali pletoč svoje dneve in tam jo je iskal ter našel vicomte, ko se je vrnil iz Monte Carla po pogovoru s Tristanom.

Anini je bilo treba pogledati v njegov obraz, da je vedela, da mu sreča zopet ni bila mila. Sedaj si ni več prizadevala prikrivati pred njo svoja čustva in vsled tega je bil po izgubah mrk in potrt, kot je bil prešeren in razuzdan, kadar je dobil.

Z mično nežnostjo ga je znala Anina zopet razveseliti ali pa se veseliti z njim, kadar je bil dobre volje, čeprav je prav iz svojega srca zaničevala igro ter storila vse, kar je bilo v njeni moči, da odvrne Andreja od nje. Ljubila ga je prav tako strastno, kot se je neprestano opravičevala pred seboj ter udano prenašala vse njegove neumnosti.

Ne da bi je poljubila, je omahnil poleg nje v naslonjač ter vprašal brezbržno, kako je preživela dan. Smehtljaje mu je odgovorila, da je čitala in vezla, zrla ven, na morje in da je bila v njeno veliko veselje pri njej gospe de Prejean, ki se je mimogrede ustavila v Monako.

Tristan je ni hotel spremiti. — Je dostavila z lahkim vzdihom. — Iz rahločutnosti, kot trdi. To me je zelo žalostilo, kajti jaz za imam zelo rada ter bi se zelo veselila zopet videti ga.

— Tedaj sem jaz na boljsem, — je odvrnil de Preigne. — Našel sem ga namreč v kazino.

— Ali si govoril z njim?

— Temeljito, to ti rečem!

— Ah!

Anina je vrgla skrben pogled na Andreja. Sedaj je imela strah pred vsako stvarjo, kot da je vedno v nevarnosti. Nad vse rada bi ga vprašala, o čem sta govorila tako dolgo med seboj, a si ni upala, ker se je bala razsrditi ga. On pa je odgovoril na njeno nelagodno vprašanje.

— Ne vem, kaj mu je pripovedovala gospe de Prejean, — je rekel. — a meni se zdi, da si dela velike skrbi za tvoj materialni položaj. Ali si rekla kaj, iz česar bi se lahko sklepalo na pomanjkanje denarja?

Vročica rdečica je obšla lice Anine.

— Ti se mi pač ne zaupaš? — je odvrnil s kretnjo odpora.

— Ne, dragi, ne! Poznam tvojo brezbržnost napram denarnim vprašanjem in mislim celo, da greš v tej stvari nekoliko predalet.

— Kaj hočeš reči s tem?

— Ne govori o tem. To je tema, katere se midva sploh ne smeva dotakniti. Ni bilo prav, da sem namignil na to. Tristan je kriv tega. On ni govoril takorekó o ničesar drugem kot o tvojih premoženjskih razmerah. No, torej... tvoj mož ima tvoje premoženje v rokah in to je pravi Veseli me, da je vsaj na enem polju tvoj dolžnik!

Anina je dvignila obrvi. Nobena stvar ji ni bila bolj mučna kot če je prišel pogovor na Trelaurierja in kolikor je bilo mogoče, se je izognila vsakemu spominu nanj. Ona ni mogla namreč misliti nanj, ne da bi se ji skrčilo srce od žalosti. Oddaljenost in ločitev sta očitno osvetlila spomin na njega. Ni več ga ni videla kot nekdanj, pač pa je v njenih očeh zrastle, postal bolj plemenit ter dosti bolj. Malomeščanstvo je skoro popolnoma izginilo iz njega in Trelaurier se je izkazal tako velikodušnim napram njej, kot bi ne mogla nikdar misliti si.

Na vsak način je spoštovala moža ter stremela za tem, da ga varuje pred vsemi žalitvami.

Na povratku iz kazina je razmišljal o izjavah Tristana in domneva, da ji bogati bankir zadržuje denar, ga je brez dvoma zelo razljutila. Stvar se mu je zdelala kot poverba v njegovo škodo. Če pa si drznil prigovarjati mladi ženi naj zahteva od Trelaurierja obracun, bi prišla oba v skrajno mučen položaj, iz katerega bi se ne znal izmota.

Kot da bere njegove misli, se je tudi Anina vdala mračnim razmišlekom kot ljubimec, a njene misli so vsebovale še več trpkosti.

Trdnjo je sklenila, da ne bo nikdar več govorila z Andrejem glede denarnih stvari, kajti to zadrževanje je smatrala za potrebno, da se eni moti medsebojnih odnosov, a okoliščine so jo vendar prisilile storiti "o, česa se je predno vedno skrbno varovala.

— Dragi prijatelj, — je pričela, — jaz ne vem pravzaprav, koliko mi je še ostalo od mojega premoženja. Natančno nisem nikdar vedela zneska, a izza enega leta sem potegnila velike vsote iz Pariza in sicer dostikrat. Jaz moram zračunati, kako visoki so ti zneski, da vem, kako je z mojimi premoženjem. Enostavna poštenost zahteva, da se ne pustim poplirati od Trelaurierja, če živim daleč proč od njega.

— Brez dvoma pravilno! — je pritrdil Andrej smeje — In na koga se hočeš obrniti, da dobiš zanesljive podatke?

— Da... lahko bi pooblastila svojega notarja, nekega gospoda Hutina. Vse to pa bi prineslo vsakovrstne formalnosti, posarje in druge stvari. Ni navada teh gospodov uravnati kako stvar gledko in hitro in vsled tega smatram za najboljšje, če se obrnem na Bernauta, prokurista bančne hiše.

— Izvrstna ideja! S tem se bo preprečilo javnost in v najkrajšem času boš dobila vpogled v tvoje odnose. Če pa bi trenutno sedaj potrebovala denarja, kdo bi ti ga preiskrbel?

— Saj imam vedno nekaj knjižico hiše Berante.

— Kaj? Florentinski bankir koraka še vedno z nama?

— Meni se zdi da celo gaopira. — je odvrnila Anina z medlim usmevom. — Ta hiša ima na vsak način izvrsten kredit, kajti kamorkoli prideva je njeno ime zlato. Jaz nimam poguma sešteti številke talonov kajti groza me je skupne vsote!

Obraz Andreja je izražal presenečenje.

— Da, ali si bila tako strašna zapravljivka? Imel sem s seboj tristoletno frankov, ko sem zapustil Pariz. Seveda, v Flodenci so kaj hitro izginili ti pa, Anina, jaz sploh ne razumem, kako si mogla toliko porabiti!

— Tebi sem ga dajala, najdražji, — je odvrnila mirno — kot si mi dajal svojega.

Sklenil je roki ter jo poljubil nežno, v zahvalo za to velikodušno izjavo, ki je nekoliko razbremenila njegovo vest.

— Ah, že šest mesecev me zasleduje nesreča, — ji je šepetal, držeč v rokah. — Pokoriti se moram za pajno ljubezen. Sreča pri igri se je umaknila od mene!

— Ne igraj več, Andrej, nato boš popolen. Ta strast je tvoja edina napaka, a je strašna!

— Da, rad ali nerad jo bom moral odložiti, — je priznal skesano. — Neumno je vendar vedno zopet in zopet izgubljati! Ah, če bi se mi le enkrat hotela sreča smejati! Pred najinim odhodom mi je bila tako naklonjena!

— Ali sem ti jaz prinesla nesrečo? — je vprašala Anina otoplo.

— Ah, če bi jaz le kdaj mislil na to! — je odvrnil raztreseno, dočim si je mislil sam pri sebi:

— In vendar je resnica, da sem imel izza časa, ko sem te ljubil, izvanredno smolo! Niti en srečen sunek ni prekinil cele vrste izgub! Ali je res mogoče resničen pregovor, da ima smolo v igri oni, ki ima srečo v ljubezni? Ob času markize Courgiron je bilo prav tako. Moral sem jo

zapustiti da sem imel zopet srečo pri igri. Z Anino se je zopet pričela stvar! Moje najboljše kalkulacije se ponesrečijo in niti enkrat ne pride na dan moja barva. Človek bi v resnici lahko mislil, da ima prokleti bankir pred seboj napačne karte, kajti povsem redno pospravlja tudi moj denar! Naj bi vse skupaj vzel vrag! Ničesar ne morem opraviti proti temu izkoriščanju!

Prižgal si je cigareto ter pošiljal dim v oblake. Beseda njegovega komornega služabnika, katero je izustil danes, mu ni mogla priti iz uma. Ta prefriganec se je danes jutraj obnašal skrajno sumljivo, a končno je pričel vendar govoriti:

— Moram se ohrabriti ter zaupati vicomtu, kar me podi naokrog že od včeraj zvečer! Sedaj pa vem, da me gospod vicomte ne bo izdal. Gre namreč za naslednjo stvar:

Neki Italijan, ki je v službi pri knežji rodovini kot kurir, je prišel v majhno kavarno, kjer se sestajajo ponavadi vsi služabniki. Pritožil sem se nad strašno smolo, ki me že dolgo časa preganja.

— Tudi vas, mojster Arthur? — je posegel vmes vicomte.

— Da, gospod, — je odvrnil Arthur ponižno. — Sreča ne dela nikake izjeme med gospodarjem in služabnikom. Oprostite, gospod vicomte, da se izražam na tak način.

— Tepec! Pravzaprav bi vam oprostil, če bi mi lahko navedli sredstvo, kako od pomoči tej strašni smoli!

Arthur je pomežnil z očmi ter napravil skrajno ponižni obraz.

— To sredstvo mi je navedel Italijan. V prihodnjih dnevih bi lahko zaslužil na stotine in tisoče če bi imel dovolj časa, da razkrijem skrivnost.

(Dalje prihodnjič.)

Božič v stari domovini.

Vi ne morete napraviti večjega veselja onim, v starem kraju, ki so vam ljubi in dragi, kakor če preživite božične praznike v njihovem krogu. Pridružite se

VELIKEMU IZLETU V JUGOSLAVIJO

NA ENEM IZMED SELEDEČIH PARNIKOV

TUSCANIA na Havre v soboto, 7. dec.

Pod osebnim spremstvom g. S. Vukovich-a.

BERENGARIA na Cherbourg 14. decembra

Spremljevalec g. A. Markus.

Naši izkušeni spremljevalci vam bodo olajšali vse potne težkoče, ter skrbeli za vašo udobnost in zadovoljnost na poti od New Yorka do vsakega cilja.

Rezervirajte si takoj prostor pri svojem lokalnem zastopniku, ali pa pri

CUNARD LINE 25 Broadway, NEW YORK

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošila. Ne čakajte torej, da se vas opominja, temveč obnovite naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledenjih naših zastopnikov.

CALIFORNIA

Fontana, A. Hochevar

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO

Denver, J. Schutte

Pueblo, Peter Culig, John Germ.

Frank Janesh, A. Saffit.

Salida, Louis Costello.

Walsenburg, M. J. Bayuk.

INDIANA

Indianapolis, Lovis Banich

ILLINOIS

Aurora, J. Verblich

Chicago, Joseph Blish, J. Bevtič.

Mrs. F. Laurich, Andrew Spillar.

Cicero, J. Fabian.

Joliet, A. Anzelc, Mary Bambich.

J. Zalete, Joseph Hrovat.

KANSAS

Girard, Agnes Močuli.

Kansas City, Frank Žagar.

MARYLAND

Steyer, J. Černe.

Kitzmiller, Fr. Vodopivec.

MICHIGAN

Calumet, M. F. Kobe

Detroit, J. Barich, Ant. Janezic.

MINNESOTA

Chisholm, Frank Gouze, A. P.

ninan, Frank Pucelj.

Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula.

La Salle, J. Spelich.

Mascoutah, Frank Augustin.

North Chicago, Anton Kobal.

Springfield, Matija Barborich.

Summit, J. Horvath.

Waukegan, Frank Petkovšek in

Jozse Zelenc.

Eveleth, Louis Gouze.

Gilbert, Louis Vessel.

Hubbing, John Povše.

Virginia, Frank Hrvatič.

MISSOURI

St. Louis, A. Nabrgoj.

MONTANA

Klein, John R. Rom.

Roundup, M. M. Panian

Washoe, L. Champa.

NEBRASKA

Omaha, P. Broderick.

NEW YORK

Gowanda, Karl Sternish.

Little Falls, Frank Masle.

OHIO

Barberton, John Balant, Joe Hiti.

Cleveland, Anton Bobek, Chas.

Karlinger, Louis Rudman, Anton

Simcich, Math. Slapnik.

Euclid, F. Bajt.

Girard, Anton Nagode.

Lorain, Louis Balant in J. Kumše

Niles, Frank Kogovšek.

Warren, Mrs. F. Rachar.

Youngstown, Anton Kikelj.

OREGON

Oregon City, J. Koblar.

PENNSYLVANIA:

Ambridge, Frank Jakše.

Bessemer, Louis Hribar.

Bradock, J. A. Germ.

Broughton, Anton Ipavec.

Claridge, A. Jerin.

Conemaugh, J. Brezovec, V. Ro-

vanšek.

Crafton, Fr. Machek.

Export, G. Previč, Louis Jupan-

čič, A. Skerlj.

Farrell, Jerry Okorn.

Forest City, Math. Kamlin.

Greensburg, Frank Novak.

Homer City in okolico, Frank Fe-

renchack.

Irwin, Mike Paushek.

Johnstown, John Polanc, Martin

Koroshetz.

Krayn, Ant. Tauželj.

Luzerne, Frank Balloch.

Manor, Fr. Demshar.

Meadow Lands, J. Koprivšek.

Midway, John Žust.

Moon Run, Fr. Podmilšek.

Pittsburgh, Z. Jakše, Ig. Magi-

ster, Vinc. Arh in U. Jakobich, J.

Pogačar.

Presto, J. Demshar.

Reading, J. Pezdirc.

Steelton, A. Hren.

Unity Sta. in okolico, J. Skerlj,

Fr. Schirfer.

West Newton, Joseph Jovan

Willock, J. Peternel.

UTAH

Helper, Fr. Krebs.

WEST VIRGINIA:

Williams River, Anton Svet.

WISCONSIN

Milwaukee, Joseph Tratnik in

Jos. Koren.

Racine in okolico, Frank Jelenc.

Sheboygan, John Zorman.

West Allis, Frank Skok.

WYOMING

Rock Springs, Louis Taucher.

Diamondville, F. Lambert.

Vsak zastopnik izda potrdilo za

svoto, katero je prejel. Zastopnike

rojakom toplo priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda:

Za eno leto \$6.; za pol leta \$3.;

za štiri mesece \$2.; za četrt leta

\$1.50.

New York City je \$7. celo leto.

Naročnina za Evropo je \$7. za ce-

lo leto.

Vsakourstne KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIPOČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

BOŽIČ V STARI DOMOVINI

Onim, ki so namenjeni potovati v stari kraj za Božič, poročamo, da priredimo zadnji izlet to leto na največjem in najhitrejšem parniku francoske parobrodne družbe —

ILE DE FRANCE

BOŽIČNI IZLET — 6. decembra 1929

Kakor vedno, so nam tudi za ta izlet dodeljene najboljše kabine in kdor si želi zagotoviti dober prostor, naj se pravočasno prijavi in pošlje aro.

Za pojasnila glede potnih listov, Return
Permitov i. t. d. pišite na domačo —

SAKSER STATE BANK

22 CORTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

Kretanje Parnikov
Shipping News

5. decembra:
Le Grasse, Havre

6. decembra:
Le de France, Havre. (Skupni Bo-
zični izlet.)

Vulcania, Trest

Majestic, Cherbourg

Pennland, Cherbourg, Antwerpen

Berlin, Cherbourg, Bremen

7. decembra:
Presidente Wilson, Trest

Leviathan, Cherbourg, Bremen

Veendam, Boulogne sur Mer, Rot-
terdam

9. decembra:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg

10. decembra:
Conte Biancamano, Napoli, Genova

11. decembra:
Stuttgart, Boulogne sur Mer, Bre-
men

Republic, Cherbourg, Bremen

12. decembra:
St. Louis, Cherbourg, Hamburg

Roma, Napoli, Genova

France, Havre

13. decembra:
Berengaria, Cherbourg

14. decembra:
Bremen, Cherbourg, Bremen

George Washington, Cherbourg, Bremen

Volendam, Boulogne sur Mer, Rot-
terdam

Minnekahda, Plymouth, Boulogne
sur Mer

19. decembra:
Columbus, Cherbourg, Bremen

20. decembra:
Rochambeau, Havre

27. decembra:
Mauritania, Havre

Minnesota, Cherbourg

28. decembra:
Deutschland, Cherbourg, Hamburg

Božični skupni izlet, — 8. dec., "ile
de France".

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za
sotovanje na ogromnih parnikih:

ILE DE FRANCE 6. dec., 17. jan.

(10 P. M.) (7 P. M.)

FRANCE 12. decembra. (6 P. M.)

PARIS 24. januarja. (5 P. M.)

Najkrajša pot po Brezovici. Vsako

je v posebni kabini z vsami modernimi

mi udobnostmi — Pijača in slava

francoske kuhinje. Izredno nizke cene

Vrhašite kateregakoli

potovalnega agenta

all

FRENCH LINE

19 STATE STREET